

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เยาวชนไทยทุกคนพึงจะได้รับซึ่งกำหนดอยู่ในพระราชบัญญัติการประถมศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 โดยเป็นหน้าที่ของรัฐในการจัดดำเนินการ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

ในการดำเนินงานการศึกษาในระดับประถมศึกษา หน้าที่รับผิดชอบ ร้อยละ 84 เป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีนักเรียนจำนวน 6,676,562 คน โรงเรียน จำนวน 31,349 โรงเรียน และครู จำนวน 338,020 คน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535) และในปีงบประมาณ 2534 ในด้านการประถมศึกษา ได้รับงบประมาณ ร้อยละ 53 ของงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา และงบประมาณด้านการศึกษา เป็นอันดับที่ 2 คือ ร้อยละ 19.3 ของงบประมาณรายจ่ายในการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2534)

เพื่อให้เกิดความเสมอภาค และประสิทธิภาพ ของการดำเนินงานในระดับประถมศึกษา ทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา โดยให้มือสมัครเพื่อบริหารงานการศึกษา ในรูปของคณะกรรมการ แบ่งเป็น ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับกลุ่มโรงเรียน และระดับโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับกลุ่มโรงเรียน ถือเป็นหน่วยงานที่สำคัญยิ่ง ในการกระตุ้นการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษาโดยส่วนรวม แต่ยังมีปฏิบัติน้อยมากในเรื่องของการจัดสรรและนำเครื่องมือ

มาใช้ในการเรียนการสอน และยังขาดบทบาทในการพัฒนาสติปัญญาของครู (สุนทร อมรวิวัฒน์, 2531) อีกทั้งในระดับกลุ่มโรงเรียนนั้น ยังมีปัญหาในด้านบุคลากรที่เกือบจะเรียกได้ว่าเป็นปัญหาวิกฤตที่ยังความหนักใจแก่ทุกฝ่าย จึงมีการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามภาระกิจของศูนย์วิชาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, กองวิชาการ, 2533)

กลุ่มโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานการดำเนินงาน และร่วมมือกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ ภายในกลุ่ม และมีการบริหารงานของกลุ่มโรงเรียนในรูปของคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน และให้คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนสรรหาครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการสอน เป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นที่ยอมรับแก่ครูภายในกลุ่มโรงเรียนให้มาทำหน้าที่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า 6 คน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530) ได้กำหนดแนวปฏิบัติภาระกิจของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน กล่าวโดยสรุปได้ว่า ให้มีหน้าที่เป็นคณะทำงานในการวางแผนและประเมินผลทางวิชาการแก่กลุ่มโรงเรียน เป็นวิทยากรทางวิชาการให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน เพื่อพิจารณาแนวการพัฒนาทางวิชาการ เป็นผู้นำการให้บริการศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน และงานอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกลุ่มมอบหมาย

ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน นอกจากจะมีหน้าที่ปฏิบัติการสอนแล้ว จะต้องมีการพัฒนาการสอนในกลุ่มวิชาประสบการณ์ที่ตนรับผิดชอบ จนเป็นที่เชื่อถือในกระบวนการปฏิบัติในด้านการสอน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ครูในกลุ่มโรงเรียน

สาส์น ทองชิว (2526) ได้กล่าวไว้ว่า "การที่จะทำให้คนในสังคมยอมรับการเปลี่ยนแปลงและรู้จักนำเอาวิธีการหรือแนวคิดใหม่ ๆ มาปฏิบัติในสังคมนั้นเป็นไปได้ยากมากถ้าการเลือกใช้กลวิธีไม่เหมาะสม ต่อการเสนอความคิด และการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ นั้น"

ผู้ที่ได้ลงมือปฏิบัติการ หรือ นำเอาความคิดใหม่ ๆ หรือปรุงแต่งของเก่าให้ใหม่ ได้อย่างมีความเหมาะสม เรียกว่า นักนวัตกรรม (Innovator) (กาญจนา เกียรติประวัติ, 2529) ถ้าหากนำเอาวิธีการของการกระทำดังกล่าวมาใช้ในกิจการใด ๆ เพื่อการแก้ปัญหา ปรับปรุงกิจการนั้น ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมบรรลุตามจุดมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการนั้น เป็น "นวัตกรรม" (Innovation) (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2526, จรัสศรี วัชรากัย, 2532, สมบูรณ์ สงวนญาติ, 2534) และเมื่อนำเอามาใช้ในด้านการศึกษา เรียกว่า "นวัตกรรมทางการศึกษา" (Innovations in Education) (ประยัต จีระวรวงศ์, 2527)

จากแนวคิดดังกล่าวบทบาทของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา จึงมีลักษณะ คล้ายกับเป็นนักนวัตกรรมทางการศึกษาในระดับของกลุ่มโรงเรียน ที่มีความใกล้ชิดกับครูผู้ ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูภายในกลุ่มโรงเรียนตกลงใจ ยอมรับเอานวัตกรรมทางการศึกษา ตามแผนที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งบทบาทดังกล่าว เรียกว่า "บทบาทตัวกลางการแพร่กระจาย" (Roles of Change Agents)

ตัวกลางการแพร่กระจาย จึงเป็นผู้ที่สามารถเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่าง สังคมตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป และยังเป็นผู้ที่สามารถมองเห็นความแตกต่างในสังคม เพื่อเชื่อม ความแตกต่างให้สอดคล้องกันได้อย่างเหมาะสม และถือว่าเป็นสื่อบุคคลที่มีความสำคัญมาก ต่อการเปลี่ยนแปลงในทิศทางการศึกษา ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงเปรียบเสมือนหนึ่งทำหน้าที่ เป็นทั้งผู้ช่วย ผู้ผลักดันให้เกิดการกระทำ และเป็นผู้กระทำการต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวให้เกิด การเปลี่ยนแปลง (เสถียร เชษประภัฏ, 2524)

แนวทางในการแพร่กระจายนวัตกรรมทางการศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการ คือ ต้องมีนวัตกรรม (Innovation) ซึ่งถูกถ่ายทอดผ่านช่องทาง (Channels) ในระยะเวลาหนึ่ง (Overtime) และไปยังสมาชิกในสังคม (Social system) (Roger, 1983 อ้างถึงใน ประดิษฐ์ เดชบุญ, 2534) ซึ่งสาเหตุที่การแพร่กระจาย

นวัตกรรมทางการศึกษาไปสู่โรงเรียนประถมศึกษาเป็นไปอย่างเชื่องช้าเพราะไม่มีนวัตกรรมเป็นพื้นฐานในการจัดการ และให้รายละเอียดด้านการศึกษาที่เพียงพอ (Reck, 1991)

ผู้ที่ทำหน้าที่ชี้แนะและให้คำปรึกษาโดยตรงแก่ครูในโรงเรียน คือ ศึกษานิเทศก์ แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก และภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมีเป็นจำนวนมาก จึงมีผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานให้เกิดผลดี และให้มีประสิทธิภาพได้อย่างทั่วถึง (เทพา สำเริง, 2531, ประดิษฐ์ เคชบุณ, 2534) ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนจึงเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนและคอยประสานงานนิเทศการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิผล (ประคอง นันต์บุญตา, 2534) ทั้งนี้ กระบวนการปฏิบัติงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา จะบรรลุเป้าประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีนั้น ควรจะต้องมีคณะทำงานที่มีคุณภาพซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสนับสนุน กระบวนการดังกล่าว

การนำเอานวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องมาจากเป็นผลดีแก่นักเรียน มีความสะดวกในการสอน ช่วยให้บริการสอนดีขึ้นและยังช่วยประหยัดเวลา (วฑู ชูภิตติ, 2524) แต่ครูประถมศึกษายังยึดการใช้วิธีการสอนแบบเดิม ต้องการให้มีผู้ที่คอยให้คำแนะนำ และสนับสนุนการใช้สื่อการสอน และมีความคิดว่าการนำนวัตกรรมมาใช้มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ไม่สามารถจัดหามาใช้ได้ อีกทั้งครูไม่มีความมั่นใจในนวัตกรรมนั้น ว่าเมื่อนำมาใช้แล้วจะให้ผลดีกว่าวิธีการที่เคยใช้เดิมหรือไม่ (บุรินทร์ บุรัตน์, 2528) และการให้ความรู้โดยการฝึกอบรมเกี่ยวกับ ในด้านทักษะและประสบการณ์ตรง หรือได้จัดให้มีวารสาร สิ่งพิมพ์ที่ให้ข่าวสารความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับความต้องการของครูประถมศึกษา (สันสนีย์ สุริยวงษ์, 2534) ทั้งนี้ เมื่อครูมีความเข้าใจและมองนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างมีความสอดคล้องกับหลักสูตร และสามารถนำไปใช้ได้ด้วยตนเองครูจะมีการยอมรับนวัตกรรมนั้นอยู่ในระดับสูง (ชูชาติ บุญชู, 2525)

สภาพการดำเนินงานในระดับประถมศึกษา ของเขตการศึกษา 7 ซึ่งประกอบไปด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ ตาก พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ และจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมีสำนักงานศึกษาธิการเขตตั้งอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก

จากสถิติการศึกษา ในปีการศึกษา 2534 ในเขตการศึกษา 7 มีกลุ่มโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 463 กลุ่มโรงเรียน มีโรงเรียน จำนวน 3,503 โรงเรียน มีครูจำนวน 49,962 คน มีนักเรียน จำนวน 675,927 คน หากคิดเป็นปริมาณร้อยละของทั้งประเทศ เขตการศึกษา 7 มีกลุ่มโรงเรียนร้อยละ 11.04 มีโรงเรียนร้อยละ 11.18 มีครูร้อยละ 14.78 มีนักเรียนร้อยละ 10.12 ของทั้งประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) ได้ดำเนินการทดลองโดยการสุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้น ป.6 ในปีการศึกษา 2533 ของเขตการศึกษา 7 เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้แบบทดสอบและได้แบ่งวิธีการประเมินออกเป็นสองส่วน คือ ด้านความรู้ความคิดและด้านคุณลักษณะ ปรากฏผลว่า

1. ในด้านความรู้ความคิด จากค่าร้อยละ ของนักเรียนที่มีผลการประเมินในระดับต่าง ๆ จำแนกตามสมรรถภาพ ได้ดังนี้ (ร้อยละของเกณฑ์ดี ปานกลาง และปรับปรุง) ด้านภาษา (59, 31, 10) ด้านคำนวณ (45, 45, 10) ด้านวิทยาศาสตร์ (43, 51, 6) ด้านการคิดและการแก้ปัญหา (53, 43, 2) ด้านพื้นฐานอาชีพ (18, 51, 31) และด้านพื้นฐานสังคม (65, 29, 6) กล่าวโดยสรุปแล้ว ในด้านความรู้ความคิด ค่าร้อยละของนักเรียนจากผลการประเมิน อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับปรับปรุง
2. ในด้านคุณลักษณะได้ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ (เทียบกับร้อยละของผลรวมทั้งประเทศ) ได้ดังนี้ ในด้านคุณลักษณะทั่วไปร้อยละ 2.86 (2.89) ด้านพัฒนาอาชีพแบ่งเป็นทำงานร่วมกับผู้อื่นร้อยละ 2.67 (2.69) และรักการทำงานร้อยละ 79.10 (80.68) และด้านความเห็นเกี่ยวกับพัฒนาคุณภาพสังคมร้อยละ 3.20 (3.21) ซึ่งกล่าวได้โดยสรุปแล้วในด้านคุณลักษณะยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยผลรวมทั้งประเทศ

จากผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า ผลการดำเนินงานประถมศึกษาของเขตการศึกษา 7 ควรจะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุง อีกทั้งในปีการศึกษา 2534 มีจำนวนนักเรียนเข้าชั้นทั้งหมดจำนวน 23,401 คน คิดเป็นร้อยละ 13.14 ของทั้งประเทศ

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าสภาพการศึกษาในระดับประถมศึกษาของเขตการศึกษา 7 ควรที่จะได้มีการพัฒนาปรับปรุง เพื่อสนองตอบต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และระบียบว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2534 อีกทั้งโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งรวมกันในรูปของกลุ่มโรงเรียน ในด้านที่เกี่ยวกับการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา ผู้ที่ทำหน้าที่ในการเผยแพร่ นวัตกรรมควรมีการเลือกใช้กลวิธีการปฏิบัติในการเผยแพร่ที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ครูในกลุ่มโรงเรียนยอมรับเอานวัตกรรมดังกล่าว ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอน และให้ได้ผลบรรลุตามจุดหมายของการให้การศึกษา ซึ่งในระดับกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา คณะทำงานศูนย์วิชาการจะมีครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน ร่วมปฏิบัติงานในส่วนการวางแผน เป็นตัวกลางประสานงานในกลุ่มประสานการระหว่างศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนกับครูในโรงเรียนต่าง ๆ ภายในกลุ่มโรงเรียนและรับผิดชอบในวิชากลุ่มประสานการต่าง ๆ ในโรงเรียน พร้อมทั้งนี้ยังต้องปฏิบัติการสอนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ในด้านการเรียนการสอนแก่ครูภายในกลุ่มโรงเรียน อีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาความคิดเห็นของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7 ต่อการปฏิบัติตนเองในการเป็นตัวกลางการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษาจะมีผลต่อการดำเนินงานของคณะทำงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนต่อการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาในระดับการประถมศึกษา ประกอบกับในเรื่องดังกล่าว ยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษามาก่อน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 เกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในการปฏิบัติ ได้แก่ ด้านการแนะนำนวัตกรรม และให้รายละเอียดเกี่ยวกับนวัตกรรม ด้านการสาธิตการใช้นวัตกรรม ด้านการฝึกอบรมวิธีใช้นวัตกรรม ด้านการให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการใช้นวัตกรรม และด้านการเสริมแรงเป็นระยะ ๆ ให้แก่ผู้ใช้นวัตกรรม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทที่คาดหวังในการปฏิบัติ กับ บทบาทที่ปฏิบัติจริงของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7
3. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรค ของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ในการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาทการเป็นตัวกลางการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา ของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาเฉพาะเขตการศึกษา 7
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2535 เขตการศึกษา 7
3. ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Ronald Havelock เป็นเกณฑ์ในการศึกษาบทบาทในการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา ของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ใน 5 บทบาท คือ
  - 3.1 บทบาทการแนะนำนวัตกรรม และให้รายละเอียดเกี่ยวกับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา
  - 3.2 บทบาทการสาธิตการใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา
  - 3.3 บทบาทการฝึกอบรมวิธีใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

3.4 บทบาทการให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการใช้
นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

3.5 บทบาทการเสริมแรงเป็นระยะ ๆ ให้แก่ผู้ใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยี
การศึกษา

4. บทบาทที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บทบาทที่คาดหวังในการปฏิบัติและบทบาท
ที่ปฏิบัติจริง

คำจำกัดความในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ทรรศนะ หรือ ประมวลการของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน
เกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ต่อบทบาทในการเป็นตัวกลางการแพร่กระจาย
นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

บทบาท หมายถึง การกระทำ หรือ การปฏิบัติของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน
ประถมศึกษาในการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

บทบาทที่คาดหวังในการปฏิบัติ หมายถึง บทบาทที่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน
ประถมศึกษา คาดหวังว่าตนเองควรปฏิบัติในการเป็นตัวกลางการแพร่กระจายนวัตกรรม
ทางเทคโนโลยีการศึกษา

บทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง บทบาทที่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา
ได้มีการปฏิบัติจริง ในการเป็นตัวกลางการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

ตัวกลางการแพร่กระจาย หมายถึง ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา
ที่เป็นคณะทำงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่ปฏิบัติและถ่ายทอดงานทางด้าน
นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา แก่ครูภายในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา

นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง การนำเอาสิ่งใหม่ ๆ หรือการประยุกต์สิ่งที่เคยใช้ในอดีต มาใช้ทางด้านการศึกษาโดยเฉพาะเพื่อช่วยแก้ปัญหาและสนับสนุนให้เกิดผลที่มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินงานทางการศึกษาที่เคยปฏิบัติมาแต่ดั้งเดิม

ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน หมายถึง ครูผู้ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในกลุ่มประสบการณ์ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) โดยได้รับการเลือกสรรจากคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา และหัวหน้าการประถมศึกษาแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในงานการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

กลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียน ตั้งแต่ 9 โรงเรียน ขึ้นไป

กลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียน ระหว่าง 7-8 โรงเรียน

กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียน ตั้งแต่ 6 โรงเรียนลงมา

เขตการศึกษา 7 หมายถึง ท้องที่ซึ่งสำนักงานศึกษาธิการเขตตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดตาก จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดสุโขทัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาท การปฏิบัติงานของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7 ในการเป็นตัวกลางในการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา
2. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา และส่งเสริมงานการแพร่กระจายนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา ในระดับกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย